

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: W szczególności zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Raiffeisen” dla usług należących do klas 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2010 r. — IVBN przeciwko Komisji

(Sprawa T-201/10)

(2010/C 179/85)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Niderlandy) (przedstawiciel: Maarten Meulenbelt, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącej pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 (Nider-

landy) — pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego. Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że w zaskarżonej Komisja decyzji naruszyła art. 18 i 19 rozporządzenia nr 659/1999 ⁽¹⁾, art. 106 ust. 2, art. 107 i art. 108 TFUE oraz uchybiła obowiązkowi uzasadnienia. W opinii skarżącej Komisja dokonała błędnej interpretacji okoliczności faktycznych w zakresie dotyczącym ciążącego na spółkach mieszkalnictwa społecznego obowiązku ustalania czynszu w nieprzekraczającej określonej przez państwo rozsądnej wysokości. Ponadto, w opinii skarżącej ograniczenie grupy docelowej mieszkalnictwa społecznego nie jest uzasadnione i zostało dokonane w niewłaściwy sposób. Podobnie Komisja popełniła zdaniem skarżącej błąd nie ustalając żadnego obiektywnego ograniczenia łącznych kosztów budowy mieszkań, które mają być wspierane dzięki pomocy, a także — ograniczenia ich jakości, odzwierciedlonych w wysokości czynszu za ich najem. Ponadto, nie ustanawiając wystarczających zabezpieczeń przed nadmierną rekompensatą Komisja naruszyła także art. 5 decyzji dotyczącej usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽²⁾. Wreszcie, skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja nie uwzględniła złożonej przez nią skargi dotyczącej roli odgrywanej przez Woning Investeringsfonds (Fundusz Inwestycyjny Mieszkalnictwa) oraz Nederlandse Waterschapsbank.

Po drugie, skarżąca zarzuca naruszenie art. 1 lit. c) rozporządzenia nr 659/1999 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 794/2004 ⁽³⁾, a także uchybiła obowiązkowi uzasadnienia. W opinii skarżącej Komisja nie przeprowadziła we właściwy sposób bardziej dogłębnego badania i nie stwierdziła, że rozpatrywaną w sprawie E 2/2005 pomoc dla spółek mieszkalnictwa społecznego uznać należy w całości lub przynajmniej w znacznej części za nową pomoc, a nie — za pomoc istniejącą.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że Komisja naruszyła art. 106 ust. 2, art. 107 i art. 108 TFUE ze względu na to, iż nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 i 6 rozporządzenia nr 659/1999, efektem czego pozbawiła skarżącą przysługujących jej na podstawie tych przepisów uprawnień proceduralnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwu zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 312, s. 67).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 140, s. 1).